

ת"ד 1183/09/17 - מדינת ישראל נגד ילנה טרטקובסקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 1183-09-17 מדינת ישראל נ' טרטקובסקי

לפני כבוד השופט הגר אדרי
המאשימה:
נגד

מדינת ישראל

הנאשמת:
ילנה טרטקובסקי

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבלו הנאשמת ונהגת מעורבת.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני. מתחם העונש ההולם לעבירות אלו בנסיבות כתב האישום הינו פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

הופיעה בפניי נאשמת נורמטיבית, אשר אוחזת ברשיון נהיגה משנת 2002 ואין לחובתה הרשעות קודמות. המדובר בכשל ראשון מסוגו עברה שכן, לכל אורך שנות נהיגתה לא היתה מעורבת בתאונת דרכים.

כעולה מכתב האישום, הוראת החיקוק מספר 2, אשר יוחסה לנאשמת, מצויה בתוספת השניה של פקודת התעבורה ולכן, טומנת בחובה חובת פסילת רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 3 חודשים, וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק ביחס לסעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, אינה חובה מוחלטת והושאר שיקול דעת לבימ"ש במקרים מיוחדים ובהתקיים נסיבות מיוחדות, שלא להורות על פסילת רשיון הנהיגה בפועל.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה הכוללת פסילה על תנאי וקנס ללא רכיב של פסילה בפועל.

מדובר בתאונה בה נחבלו הנאשמת ונהגת המעורבת חבלות קלות: הנאשמת, התקבלה לטיפול רפואי במיון בשעה 15:31 ושוחררה לביתה, עוד באותו היום, בשעה 17:55 עם המלצה למנוחה וללא ממצא חבלתי חריג. הנהגת המעורבת התקבלה לטיפול רפואי בשעה 15:28 ושוחררה לביתה, עוד באותו היום, בשעה 21:43 עם המלצה למנוחה וללא ממצא חבלתי חריג.

כמו גם נגרמו נזקים לרכבים.

מחד, ב"כ המאשימה עומדת על ענישה כמצוות המחוקק בשל חומרת העבירות ולמרות עברה התקין ומאידך, בחרה המאשימה שלא לפסול את הנאשמת פסילה מנהלית משמע, אף היא חשבה סמוך למועד העבירה כי לא נשקפת מסוכנות ממנה וכי לא נדרשת תקופת צינון בנהיגתה ועל כך יש לתת את הדעת.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת עונשים של פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס.

מנגד עתר ב"כ הנאשמת שלא להשית פסילה בפועל בשל העובדה כי מדובר בחוסר זהירות קל, בטעות אנוש חד פעמית, בכך שיש להתחשב בנסיבות קרות העבירה, בעברה התעבורתי הנקי של הנאשמת, בכך שלקחה אחריות בהזדמנות הראשונה ולאור נסיבותיה האישיות והכלכליות היות והיא היחידה אשר סועדת את אביה המבוגר, היחידה אשר מסיעה את אביה לבדיקות וטיפולים רפואיים והציגה אישורים רפואיים. עוד ביקשה הנאשמת שלא לקטוע את שגרת חייה בכך שעובדת כרופאת שיניים שכירה ונדרשת לרכבה לצורך פרנסתה. ב"כ הנאשמת ציין כי קיים סיכוי שתפטר מעבודתה באם לא תוכל להתנייד במסגרת עבודתה.

הנאשמת בקשה לומר דברה. ניכר כי הבינה חשיבות נהיגה זהירה והטמיעה חומרת העבירות. אני סבורה כי פסילת רשיון הנהיגה של הנאשמת תפגע במהלך חייה באופן מהותי.

לאור הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש לחרוג מרף פסילת המינימום.

בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת, מצאתי אף לזקוף לזכותה את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתה הרב ועברה התעבורתי הנקי, את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 1,200 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 22/7/18.

ב. פסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל תעבור עבירות בהן הורשעה בכתב אישום זה.

המזכירות תשלח לנאשמת וב"כ העתק גז"ד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.